

بوی یعقوب اودم که گوش آید
بر زماندن که عقلی کلدی کا
سحر اوردک بو هسته جان بجز
بسی بودم نه خوشش که یاد آید
نه کنجی پس نه پر پس نه عجب
انی کورد کسه دی نشانه
ددی او ایچ برم کنعان
و آرجی آند فقره فاقم آید
هکدی یوسف بی دعاسی آید
که صور رسک اول افتاب نشانه
نه علامت کر که عیان نشانه
شهر مصر ایچ بر جوان کورد
خلق آله عالم لطافت در

آه ادوب دوشدن کندون
چانوب دیدی کپن ای کویا
ویردک اوق کبسی چون که طون و خور
نجر یوسف آید کت اترک
یوسفی کور مکده اولدی بسب
قومیم تا کولک نما ندره
طرف مصر ایلمم پیر آن
بکا جذب ایرشری ناقم آید
قلدی اگر آم مر جاسی آید
دیم ذره دکلوصانه بیان
ذاتی نوری بی نشانه نشانه
نه جوان جسمه تازه جان کورد
چس آله رشک حور حبت در

قدی خیر الامور اعنی وسط
اق بوزی خون آله شتر در
فلفلی وار رخنده اول عیان
قبده جان مشوبس ابرو
دهنی در شان تکلمه
کلمه نور اقدر شریادن
الیز گباری مکمل ناز
چاهی وارد زرخنده آف جان
چون بر پسته نشانه و پیغام
یاندی پیچو دجو صبحگاه اولک
صکله او آیه ند آقلدی
دعوت اندی لینه حضوره هم
کردی چون خلوت پسته او آند

خدی از زبانش دخی خط
لمی آب حیات مشرب در
اوله هند و پاشی هندستان
سبحه در روح قیلس کسوسه
لباری قوت جان پسته
سوزی لذت و قند و حلواندن
بسیه غم آید تیر انداز
یوسفه جاهی پس دکلمه نشانه
ایردی یعتوبه دوشدری نه آرم
طور حق اول ایشی آه اولک
خیر له یاد ادب شتا هکدی
سبب اولمغه دل پسر و زنه هم
قلبه طولدی معرفت تمانه

قدی

قدی